Дата: 01.11.2023р. Урок: Мистецтво Клас: 8-Б

Тема. Мистецькі перлини Візантії та Київської держави (продовження).

Мета: виховання в учнів емоційно-ціннісного ставлення до мистецтва та дійсності, розвиток мистецьких художніх інтересів, естетичних потреб; формування системи мистецької грамотності, яка відображає видову, жанрову, стильову специфіку і взаємодію мистецтв; розвиток умінь сприймання, інтерпретації та оцінювання творів мистецтва й художніх явищ; стимулювання здатності учнів до художньо-творчого самовираження в мистецькій діяльності, до здійснення мистецької комунікації; розвиток художніх мистецьких здібностей, креативного мислення, творчого потенціалу; формування потреби в естетизації середовища та готовності до участі в соціокультурному житті.

Хід уроку

Перегляд відеоуроку за посиланням https://youtu.be/ieaHWVk32O4.

- 1. Організаційний момент. Привітання.
- 2. Актуалізація опорних знань учнів .
- Назвіть ознаки візантійського стилю в архітектурі та монументальному живописі.
- Поясніть термін «синтез мистецтв» на прикладі двох шедеврів соборів Св. Софії в Стамбулі та Києві. Які види мистецтв у них поєднано?
- Розкажіть про особливості церковної музики Візантії та Київської держави.
- 3. Мотивація навчальної діяльності. Повідомлення теми уроку.

4.Вивчення нового матеріалу.

Демонстрація навчальної презентації. Яку музику слухали та виконували наші предки?

Розмаїття культури Київської Русі

зумовлено продовженням традицій Східно - слов'янської культури, запозиченням європейських придворно - світських традицій і наслідуванням візантійської культури. У ІІ половині Х ст. — ХІ ст. одне з чільних місць у Європі посіла давньоруська держава зі столицею у Кисві, що у Х — ХІ ст. перетворився на один із найбільших культурних і політичних центрів. Тут роживалася писемність, закладалися підвалини науки й освіти, утворилися осередки самобутньюї культури, зокрема музичної. Своїм корінням українські народні музичні інструменти сягають часів Київської Русі

Найбільший скарб української музичної культури — народна пісня

Український музичний фольклор, що містив безліч пість, танців, обрядових пість, збагатився новим жанром — билинами, у яких оспівано зероїзм захисників рідної землі: князів, богатирів. Київська Русь відзначалася також розвитком професійної музики церковної, що розквітла після прийняття християнства (988), та музики княжого двору, при якому утримували гуслярів і співаків.

Упродовж серодньовічної доби одночасно співіснували два типи музики — пародна і церковна, що вирізнялися засобами художньої виразності. Інструментарій був багатий і різноманітний: духові інструменти (сурми, роги, труби, сопілки, окарини, кувикли, волинки, жалійки), а також ударні (бубни, накри, тулумбас, тарілки, дзвіночки)

Разом зі стародавніми обрядовими піснями виник новий фольклорний жапр — билини

У билипах оспівують героїзм захисників рідної землі: князів, богатирів із пароду, наприклад, Іллі Муромця. Спів легендарного Бояна та його гра на гуслях описані у «Слові о полку Ігоровім»

Уведення християнства у 988 р. Зумовило утвердження Києво-Печерського монастиря як осередку развитку хорового церковного співу. Як свідчать літописи, у Києві виникла одна з перших на Русі співоча школа — так званий «двір доместиків», які були водночас співаками-солістами, регентами й учителями співу

ПРИГА ЛАЕМО!

Основою християнського богослужіння став маменний розспів, а провідним жапром літургія.

У давноруських руковисних киноах розстии записуйски не потали, а «знаметами» («крюжали»). Одноголостий акапехний стів збагачувася і згодом перетирився на розклине багатоголост

Граємо на бандурі https://bandura.ukrzen.in.ua.

Церковного співу у Візантії та у Київської Русі навчали

педагоги - доместики

Про жанрове розмаїття музичної культури Київської Русі свідчать фрески Софії Київської (XI ст.). На одній із них зображено музику-соліста, виконавця на скрипкоподібному струнному смичковому інструменті. Зображений спосіб гри, тип обличчя та одяг (частково) свідчать про слов'янське походження музики. Одяг та інструменти групи музик, зображених на другій фресці, дозволяють припустити, що серед них є іноземні виконавці, можливо візантійські.

У музичному побуті княжого двору поширюється мистецтво народних співців - сказителів билин і пісень, музик і фокусників-скоморохів, а також заморських музик. Особливе місце посідали співці-дружинники: акомпануючи собі на гуслах, вони славили подвиги князів та їхньої раті, підносили бойовий дух, згадували героїчні події минулого.

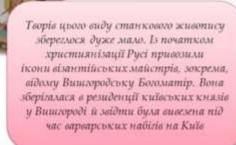

Композитор згадував: «Мені хотілося в авкально-силфонічних фресках про Київ створити образ столиці України не тільки в історично хронолосічному аспекті від сиоді давнини до сучасності, щоб на сторінках цієї сосерідної музичної книги покамти Людину як голосну силу національно руху, дух і високі морально етичні якості, витоки, яких ідуть із глибин нашої духовності, історії»

https://www.nommine.com/piles.or/?ite-?i.i

До найвищих художніх здобутків Київської

держави належить іконопис

ВІЗАНТІЙСЬКИЙ ІКОНОПИС

Перевага духовного над матеріальним, релігійного над світським у візантійському мистецтві зумовила вироблення нового стилю в написанні зображень. Його найважливішою особливістю стала відмова від об'ємності, яка була властива античному реалістичному

мистецтву

«Взгорання Немовляти". У Візантійській імперії цей образ яважався давиьою чудотворною

Гімнастика для очей https://youtu.be/u_fLRqqJ59E.

Послухайте та виконайте пісню «Києве мій». Музика І. Шамо, вірші Д. Луценка https://youtu.be/1i1Imo-a12s.

5. Закріплення вивченого. Підсумок.

6. Домашнє завдання. Створіть відео або презентацію підібравши ряд ілюстрацій до пісні «Києве мій». Свою роботу надішліть на платформу HUMAN або на електронну адресу вчителя ndubacinskaa1@gmail.com. **Рефлексія**